

[Jensen-Broby.]

til at dække de Ulykker, der har været i Aarets Løb; derfor har de ingen Penge liggende. Det skulde nødigt være saadan, at det bliver dem, der har den lovpålagte Forsikring, som gennem deres forhøjede Bidrag kommer til at bære Udgifterne, og jeg vil gerne allerede paa nuværende Tidspunkt henstille, at man søger at faa saa meget som muligt ind under den nye Lovgivning om Krigsrisiko.

Endelig vil jeg gerne have Lov at stille et Spørgsmaal til den højtærede Socialminister — det angaar Kap. VII, der er holdt uden for Lovforslaget. Jeg vil gerne spørge, hvordan de to Forsikringsforbund for henholdsvis Søfarten og Fiskeriet er stillet, for det er jo rigtigt nok, at her er der ingen andre, der kan betale, disse to Forbund kommer selv til at bære Udgifterne. Men der kan vel tænkes at indtræffe saadanne Forhold ogsaa for disse to Forsikringsforbund, Katastrofer fremkaldt af Krigen, der kan bevirke, at de kommer ud i en vanskelig Situation. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om man har tænkt paa, hvad man vil gøre lige over for disse to Forsikringsforbund, hvis en saadan Katastrofe skulde indtræde.

Jeg kan i øvrigt paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Victor Larsen: Som allerede nævnt er det foreliggende Lovforslag en direkte Følge af de Begivenheder, vi er inde i, i Forbindelse med den Usikkerhed, der jo nok kan siges at maatte komme til at raade med Hensyn til Begrænsningen af den nugældende Ulykkesforsikringslovgivnings Omraade. Man har inden for denne naturligt skelnet mellem særlige Tilfælde og saa den almindelige Risiko, der kan være Tale om, men disse særlige Tilfælde kan, naar der bliver Tale om Krigsbegivenheder, komme til at omfatte Forhold, man ikke tidligere har været opmærksom paa, maa-ske heller ikke har haft Grund til at være opmærksom paa, og en Udvidelse af Lovgivningen paa dette Omraade er derfor ganske naturlig. Dette, at man nu tilstræber, at *alle* kommer til at bære de Byrder, der kunde blive en Følge af den eventuelle Krigsrisiko, er et Synspunkt, som kun kan tiltrædes, i alt Fald tiltrædes det af mit Parti.

Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby spurgte, hvorledes det stillede sig med Hensyn til de to Forsikringsforbund for Søfarten og for Fiskeriet, der jo i 1938 blev

adskilt. Man maa efter Bemærkningerne til Lovforslaget gaa ud fra, at de har kunnet klare Tingene i Perioden siden 1. September, men det kan ikke nægtes — deri synes jeg, det ærede Medlem har Ret —, at netop de Forhold, vi er inde i nu, vil kunne udvikle sig saaledes, at de medfører saa alvorlige Byrder ogsaa for disse Forbund, at der nok kan være Grund til at have en Ventil her.

Jeg finder det rimeligt, at Bestemmelserne i § 1 er begrænset til kun at gælde for Tiden indtil 31. Marts 1941; der vil da være Lejlighed til fornyet Overvejelse med Hensyn til, hvad der saa videre skal ske. Begribeligvis ved man til den Tid mere om mange Ting end i Dag. — Ogsaa den i § 2 foreslaaede Lovgivning kan vi medvirke til.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Kristian Nygaard: Det foreliggende Lovforslag er ret beskedent i Omfang, men det kan meget vel faa vidtrækkende Betydning. Der tages her Hensyn til et Ønske, der er kommet til Udtryk fra Direktoratet for Ulykkesforsikringen, og som gaar ud paa, at Ulykkestilfælde, der skyldes Krigsbegivenheder, udskilles fra Ulykkesforsikringslovens Omraader. En saadan Adskillelse synes straks at være naturlig og rigtig, fordi Ulykkesforsikringen bygger paa det Princip, at det er Arbejdsgiverne, der har det økonomiske Ansvar for de Ulykker, som rammer Arbejderne under Arbejdets Udførelse. Forsikringsudgifterne bæres af Virksomhederne og beregnes som en Del af Produktionsomkostningerne.

Enhver Arbejder er forsikret mod Ulykkestilfælde under Arbejdets Udførelse, hvad enten han er lønnet eller ej, hvad enten det drejer sig om stadigt Arbejde eller rent midlertidig Beskæftigelse. Denne Ordning er af overordentlig stor Værdi, ikke mindst for Arbejdere, der er beskæftigede i Virksomheder, hvor Faren kan være særlig stor.

Men lige saa naturligt det er, at Arbejdsgiveren gennem sin Forsikring opfylder Forsikringspligten over for sine Arbejdere, lige saa unaturligt vilde det være, hvis denne Forsikringspligt ogsaa skulde omfatte den Risiko for Ulykkestilfælde, som Krigsbegivenheder i Landet fører med sig, bortset fra de specielle Tilfælde, der er nævnt i Forslaget, f. Eks. hvor Skaden, der skal erstattes, skyldes militære Forholdsregler, som rettes direkte mod bestemte Virksomheder, fordi de maatte være af særlig krigs-